

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 252.

Trettende Session.

60de Møde.

Mandagen den 16de December Kl. 7 Aften.

(Fortfat.)

Brun (fortfat): Jeg har fremdeles under Nummer 11 til samme Paragraph foreslaaet, at mellem Ordene „Kjendelse“ og „Fremsettes“ indskydes Ordene: „med Hensyn til Sagens Indvarsling og Forligets eller Kjendelsens Bekjendtgjørelse forholdes som ommeldt i § 4, hvorimod Thinglæsningen bliver at foranstalte samtidig med Bekjendtgjørelsen.“ Det synes mig nemlig rigtigst, at Indvarslingen til Landvæsenkommissionen skal skee paa samme Maade, ad hvilken Indvarslingen skeer til Synsforretningen, og at Bekjendtgjørelsen af Landvæsenkommissionens Kjendelse skal skee paa samme Maade som Bekjendtgjørelsen af Synsmændenes Kjendelse; thi Alles Opmærksomhed vil være henvendt paa disse Bekjendtgjørelsesmaader, saa at ved dem ville alle Vedkommende søge Underretning om Sagen. Derimod er der den Forstjæl imellem Synsmændenes Kjendelse og Landvæsenkommissionens Kjendelse, at medens den første kan appelleres, er den sidste inappellabel, og der vil derfor Intet være til Hinder for, at Landvæsenkommissionens Kjendelse foranstaltes thinglæst samtidigt med Bekjendtgjørelsen. I det sidste Punktum af § 5 er bestemt, at naar Begjæring om Sagens Afgjørelse ved Landvæsenkommissionen fremsættes under Synsforretningens Afholdelse, saa skeer derom Tilførsel til Protokollen, og i, saa Fald finder ingen Bekjendtgjørelse Sted, forinden Landvæsenkommissionen har

afgjort Sagen; saaledes som Ordene i dette Punktum staae, staaer det i Parternes Magt, at forhindre Sagens Foretagelse af Synsmændene, idet der nemlig ikke staaer, at naar de begjære Appel af Synsmændenes Kjendelse strax, efter at den er affagt, saa skal etc., men der staaer, naar Begjæringen fremsættes „under Synsforretningens Afholdelse“, altsaa maaskee forinden Synsmændene have afgivet deres Kjendelse. Hensigten med denne Bestemmelse er upaatvilelig ikke, at ville affære Synsmændenes Competence til at afgjøre Sagen ved at henslyde den under Landvæsenkommissionen, men Meningens har formodentlig kun været, at naar der strax efter Affigelsen af Synsmændenes Kjendelse begjæres Appel, skal derom skee Tilførsel til Protokollen, og i saa Fald finder ingen Bekjendtgjørelse Sted, forinden Sagen er afgjort af Landvæsenkommissionen. Jeg har derfor meent, at Begjærelsen af dette Punktum skal affattes saaledes: „Erklæres Appel af Synsmændenes Kjendelse strax efter dennes Affigelse“, nemlig til selve Protokollen, medens alle Vedkommende endnu ere samlede. Paa den Maade troer jeg, at den af mig antydede Ulempe forebygges.

Mit Forslag under Nr. 13 til § 8 er blot en Redactionsforandring og gaaer ud paa at Ordene: „For Udskrift af Protokollen“ forandres til: „For Udskrifter af Synsmændenes Protokol, der besørjes af Formanden for den paagjældende kommunale Bestyrelse;“ Synsmændenes Protokol er jo hos Sogneforstanderskabernes Formand, naar den ikke bliver brugt, og derfor synes det rigtigst, at han kommer til